

การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา

The Development of Indicators for Secondary Chinese Teachers Competency

Received: June 15, 2020

Revised: July 6, 2020

Accepted: July 9, 2020

นวพร ศรีสุข*

Nawapohn Srisuk

ยูวรี ญาณปรีชาเศรษฐ์**

Yuwaree Yanprechaset

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา 2) ตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 240 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือเป็นแบบสอบถามการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา จำนวน 72 ข้อ มีค่าดัชนี IOC ตั้งแต่ 0.67 - 1.00 และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค มีค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ 0.98 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติบรรยาย การวิเคราะห์สหสัมพันธ์เพียร์สันด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองด้วยโปรแกรมลิสเรล

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา มีองค์ประกอบหลัก 3 องค์ประกอบ และตัวบ่งชี้รวมทั้งหมด 12 ตัวบ่งชี้ คือ องค์ประกอบที่ 1 ด้านความรู้ ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับภาษา ความรู้ทางวัฒนธรรม ความรู้ทางวิชาการ และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ องค์ประกอบที่ 2 ด้านทักษะ ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ความสามารถในการใช้ภาษา เทคนิคและวิธีการสอน การวัดและประเมินผล และการใช้สื่อและเทคโนโลยี และองค์ประกอบที่ 3 ด้านเจตคติ ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ศรัทธาในวิชาชีพ ความใฝ่รู้ ความเอาใจใส่ และการปรับตัว 2) ผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลสมรรถนะครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง พบว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ($\chi^2 = 43.72$; $df = 33$; $p = 0.10$; RMSEA = 0.04; RMR = 0.01; GFI = 0.97 ; AGFI = 0.93)

คำสำคัญ : ครูสอนภาษาจีน/ สมรรถนะ/ ตัวบ่งชี้

* นักศึกษาปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Master of Education Student Program in Educational Research Methodology, Faculty of Education, Silpakorn University, Thailand

** อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Advisor, Assistant Professor Dr., Department of Education Foundations, Faculty of Education, Silpakorn University, Thailand

Corresponding Author E-mail Address: JXY.XIUYAN@gmail.com

Abstract

The purposes of this research were to 1) develop the indicators of competent Chinese teachers in secondary school level 2) investigate the consistency of modelling measures, implemented by the researcher, of qualified Chinese teachers compared to empirical data. The sampling group was among 240 Chinese high school teachers under the jurisdiction of the Office of the Basic Education Commission which were randomly picked with multistage sampling. The research tool was a questionnaire with 72 items based on developing Chinese teachers indicators in secondary school. Moreover, its Item-Objective Congruence (IOC) ranged from 0.67 – 1.00 and Cronbach's alpha coefficient from 0.98 Descriptive statistics and Pearson correlation analysis and second order confirmatory factor analysis using LISREL program.

The research results were as follow: 1) The result of Chinese teachers competency indicators consisted of 3 components and 12 indicators. The first component was knowledge which composed of 4 indicators: Language Knowledge (LK), Culture Knowledge (CK), Academic Knowledge (AK) and Creative Thinking (CT). The second component was skill which composed of 4 indicators: Ability of Using Language (AUL), Teaching Techniques and Methods (TTM), Measurement and Evaluation (MA) and Using Instructional Media and Technology (UMT). The third component was attitude which composed of 4 indicators: Faith in the Profession (FP), Curiosity (CR), Attentiveness (ATT) and Adjustment(AJ). 2) The professional teacher indicators model was found to fit the empirical data. (chi-square = 43.72; df = 33; p = 0.10; RMSEA = 0.04; RMR = 0.010; GFI = 0.97; AGFI = 0.93)

Keywords : Chinese Teachers/ Competency/ Indicator

บทนำ

ในปัจจุบันประเทศไทยได้ให้ความสำคัญของภาษาจีนเป็นอย่างมาก อันเนื่องมาจากการเติบโตเศรษฐกิจของสาธารณรัฐประชาชนจีนที่มีต่อเศรษฐกิจโลกอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ภาษาจีนเข้ามามีอิทธิพลตามการเติบโตของเศรษฐกิจ ภาษาจีนจึงเป็นหนึ่งในภาษาที่มีคนใช้อย่างแพร่หลาย เพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์และการเปลี่ยนแปลงอันรวดเร็วของโลกาภิวัตน์ จึงมีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศที่สองตามกรอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยจุดมุ่งหมายของหลักสูตรในประเทศไทยนี้ เป็นการจัดการเรียนการสอนเพื่อมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีทักษะและสามารถสื่อสารภาษาจีนได้อย่างมีประสิทธิภาพตามสถานการณ์ต่างๆ สามารถใช้ภาษาจีนในการแสวงหาความรู้ ศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ มีความรู้ความเข้าใจเรื่องราวและวัฒนธรรมจีน เพื่อเข้าถึงปรัชญา วิถีคิด และวิถีชีวิตของชาวจีน สามารถเปรียบเทียบและถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทย-จีนด้วยภาษาจีนอย่างสร้างสรรค์ และมีเจตคติที่ดีต่อ

ภาษาจีนตามที่สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (Bureau of Academic Affairs and Education Standards, 2013) กำหนดไว้

สำหรับการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน มีจุดหมายเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต้องอาศัยกระบวนการคิดและการฝึกฝนการใช้ภาษาในการสื่อสารได้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน เพื่อให้สามารถใช้ภาษาจีนสื่อสารได้ในสถานการณ์จริง โดยสามารถใช้ได้ทั้งภาษาพูดและภาษาเขียนได้อย่างถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา เหมาะสมกับสถานการณ์ กาลเทศะ และวัฒนธรรมของการใช้ภาษา นอกจากนั้นยังสามารถใช้ภาษาจีนเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้ต่อไป แต่ยังพบว่าคุณภาพของผู้เรียนยังไม่เป็นไปตามที่กำหนดไว้ ซึ่งการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยยังมีปัญหาและอุปสรรคหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของหลักสูตรที่ใช้ ปัญหาของคุณภาพของครูสอนภาษาจีน โดยเป็นปัญหาตั้งแต่การผลิตครูเชิงคุณภาพ คือ คุณลักษณะและสมรรถนะของบัณฑิตครูไม่เป็นไปตามกรอบที่กำหนดไว้ของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (Office of the Education Council, 2018 อ้างถึงใน พลฤทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์ Siribanpitak, 2018) ซึ่งครูเป็นผู้ที่มีบทบาทเป็นอย่างมากในการจัดการเรียนการสอน โดยมีหน้าที่หลักอยู่ 2 ประการสำคัญ คือ ประการแรก ครูเป็นผู้ทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ ทำหน้าที่ช่วยกันรักษาสืบต่อไว้และแสวงหาค้นคว้าวิชาการนั้นๆ และประการที่สอง ครูเป็นหน้าที่ของกัลยาณมิตร เป็นผู้ชี้แนะ ครูจึงต้องมีความตระหนักถึงผู้เรียนเสมอตามที่พระราชวรมุณี (Polapagaro, n.d. อ้างถึงใน ไพฑูรย์ สินลารัตน์และนักรบ หมี่แสน Sinlarat and Meesan, 2017) เพื่อให้คุณภาพผู้เรียนเป็นไปตามที่กำหนด จึงไม่ควรมองข้ามในเรื่องการพัฒนาครูผู้สอนภาษาจีน ต้องมีสมรรถนะครูที่พึงประสงค์สำหรับการสอนภาษาจีนในประเทศไทย ตามแนวคิดของเดวิด ซี แมคเคิลแลนด์ ได้อธิบายเกี่ยวกับสมรรถนะไว้ว่า “สมรรถนะเป็นคุณลักษณะของบุคคลเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) ความสามารถ (Ability) และคุณลักษณะอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (Office of the Basic Education Commission, 2010) เพื่อให้ครูสามารถจัดการเรียนการสอนภาษาจีนที่มีคุณภาพ ตลอดจนสามารถพัฒนาตนเองและพัฒนาวิชาชีพให้เป็นไปตามมาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น เป็นการสะท้อนคุณภาพของครูสอนภาษาจีน ผู้ซึ่งเป็นกลไกสำคัญหนึ่งที่ส่งผลต่อการขับเคลื่อนและพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา โดยการพัฒนาโมเดลการวัดสมรรถนะครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาด้วยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง เพื่อเป็นแนวทางในการวัดและพัฒนาครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาในประเทศไทยให้มีสมรรถนะที่เหมาะสม อันนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา
2. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลสมรรถนะครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์

แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการสังเคราะห์สมรรถนะครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา สามารถจัดสมรรถนะที่สำคัญได้ 3 องค์ประกอบคือ องค์ประกอบที่ 1 ด้านความรู้ องค์ประกอบที่ 2 ด้านทักษะ และองค์ประกอบที่ 3 ด้านเจตคติ นอกจากนี้ พงษ์สิทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์ (Siribanpitak, 2018) ทำการศึกษาเกี่ยวกับสมรรถนะครูว่าควรประกอบด้วย ความรู้ ทักษะ และเจตคติ

การสังเคราะห์องค์ประกอบด้านความรู้ สามารถจัดกลุ่มเป็น 4 ตัวบ่งชี้ดังนี้ 1) ความรู้เกี่ยวกับภาษา คือ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาศาสตร์ ความรู้เกี่ยวกับภาษาจีน เช่น การออกเสียงภาษาจีน การเขียนตัวอักษรจีน คำศัพท์ภาษาจีน ไวยากรณ์ภาษาจีน รวมทั้งความรู้เกี่ยวกับการใช้ทักษะในการสื่อสาร 2) ความรู้ทางวัฒนธรรม คือ ความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรมจีน ซึ่งมีวัฒนธรรมทางภาษา และวัฒนธรรมทางความเป็นอยู่ เช่น วิถีชีวิต ขนบธรรมเนียมประเพณี ประเพณีและคุณธรรมอันดีงามของจีน ฯลฯ รวมทั้งความรู้ความเข้าใจทั่วไปเกี่ยวกับประเทศจีน เช่น ภูมิศาสตร์ประเทศจีน ประวัติศาสตร์ประเทศจีน ฯลฯ โดยมีความรู้ความเข้าใจสามารถพิจารณาความเหมือนและความแตกต่างทางวัฒนธรรมระหว่างประเทศจีนและต่างประเทศ 3) ความรู้วิชาการ คือ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิชาชีพครู การสร้างและการพัฒนาหลักสูตร การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ การสร้างสื่อและนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ และ 4) ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ คือ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความคิด การคิดค้น การรังสรรค์ผลงานใหม่หรือการนำผลงานที่มีอยู่เดิมมาต่อยอดความคิดและพัฒนาให้อยู่ในรูปแบบใหม่อย่างสร้างสรรค์

การสังเคราะห์องค์ประกอบด้านทักษะ สามารถจัดกลุ่มเป็น 4 ตัวบ่งชี้ดังนี้ 1) ความสามารถในการใช้ภาษา คือ ความสามารถในการใช้ภาษาจีนได้อย่างคล่องแคล่วและเป็นธรรมชาติ ทั้งสามารถใช้ภาษา น้ำเสียง ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ สถานการณ์ และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล 2) เทคนิคและวิธีการสอน คือ ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม และสามารถนำเทคนิคและวิธีการสอนที่หลากหลายเข้ามาบูรณาการในการจัดการเรียนรู้ ตลอดจนสามารถบริหารจัดการชั้นเรียนได้อย่างเป็นระบบ 3) การวัดและประเมินผล คือ ความสามารถในการเลือกและใช้วิธี เครื่องมือ และเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลทางภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ 4) การใช้สื่อเทคโนโลยี คือ สามารถเลือกใช้ สร้าง และพัฒนาสื่อนวัตกรรมทางการศึกษา โดยนำเทคโนโลยีเข้ามาประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสมกับเนื้อหาและระดับความสามารถของผู้เรียน

การสังเคราะห์องค์ประกอบด้านด้านเจตคติ สามารถจัดกลุ่มเป็น 4 ตัวบ่งชี้ดังนี้ 1) ศรัทธาในวิชาชีพ คือ มีความรักและศรัทธาต่อวิชาชีพครู เห็นว่าเป็นวิชาชีพที่มีคุณค่าควรแก่การธำรงและปกป้องวิชาชีพ 2) ความใฝ่รู้ คือ มีความสนใจขวนขวายหาความรู้ใหม่อยู่เสมอ มีความพร้อมที่จะพัฒนาตัวเองในรูปแบบที่หลากหลาย 3) ความเอาใจใส่ คือ มีความตระหนักต่อบทบาท หน้าที่ และภาระงานของครู โดยมีความมุ่งมั่น ทุ่มเท เสียสละในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ ให้ความสำคัญกับผู้เรียน ให้ความดูแลและช่วยเหลือผู้เรียน ตลอดจนส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาเต็มตามศักยภาพ และ 4) การปรับตัว คือ มีการปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เช่น การปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบัน การปรับตัวให้เข้ากับผู้เรียน การปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่น ฯลฯ นอกจากนี้ ยังมีการรวมตัวแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาและเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยแบ่งการศึกษาวิจัยออกเป็น 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา เพื่อคัดเลือกตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาและกำหนดกรอบแนวคิดเบื้องต้นในการวิจัย เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสัมภาษณ์สำหรับผู้เชี่ยวชาญ โดยมีรายละเอียดขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

1) ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาและพิจารณาคัดเลือกองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ กำหนดกรอบแนวคิดเบื้องต้นในการวิจัย

2) เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อหาข้อสนับสนุนและคำแนะนำเกี่ยวกับตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา โดยนำกรอบแนวคิดเบื้องต้นสำหรับการวิจัยที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำไปใช้ในการกำหนดข้อคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ มีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายเปิด จำนวน 9 ข้อ เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับสมรรถนะครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา แสดงความคิดเห็น และคัดเลือกตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา ควรพิจารณาในองค์ประกอบใดบ้าง และมีลักษณะพฤติกรรมอย่างไร นำแบบสัมภาษณ์และเอกสารประกอบการสัมภาษณ์เสนออาจารย์ที่ปรึกษาและนำแบบสัมภาษณ์เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และมีผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบสัมภาษณ์ในด้านความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสัมภาษณ์ทั้งฉบับ คือ 1.00 โดยกำหนดค่าดัชนี IOC ที่คำนวณได้ต้องมากกว่า .70 ตามเกณฑ์ของศิริชัย กาญจนวาสี (Kanchanawasi, 2013) จึงจะถือว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องและเหมาะสมที่จะใช้วัดตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ดังนั้นแบบสัมภาษณ์สำหรับผู้เชี่ยวชาญนี้ สามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้

3) นำแบบสัมภาษณ์ที่ปรับปรุงแล้วไปเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ โดยผู้วิจัยพิจารณาจากการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 9 คน โดยแบ่งคุณสมบัติเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ผู้เชี่ยวชาญที่เป็นผู้สอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาโรงเรียนของรัฐ จำนวน 3 คน โดยมีคุณสมบัติ คือ เป็นผู้ที่ทำการสอนในโรงเรียนของรัฐ ตำแหน่ง ครู ตั้งแต่วิทยฐานะชำนาญการขึ้นไป หรือเป็นผู้ที่ทำการสอนในโรงเรียนของรัฐ ไม่น้อยกว่า 10 ปี กลุ่มที่ 2 ผู้เชี่ยวชาญที่เป็นผู้สอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาในสถานศึกษาของเอกชนหรือเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา จำนวน 3 คน โดยมีคุณสมบัติ คือ เป็นผู้ทำการสอนในโรงเรียนเอกชน ไม่น้อยกว่า 10 ปี หรือเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ทางด้านการจัดการศึกษาหรือด้านการสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา ไม่น้อยกว่า 10 ปี และกลุ่มที่ 3 ผู้เชี่ยวชาญที่เป็นนักวิชาการหรือผู้สอนในระดับอุดมศึกษาทางด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน จำนวน 3 คน โดยมีคุณสมบัติ คือ เป็นผู้ทำการสอนและการวิจัยในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาทางด้านการสอนภาษาจีน ไม่น้อยกว่า 10 ปี หรือเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ทางด้านการสอนภาษาจีน ระดับอุดมศึกษา ไม่น้อยกว่า 10 ปี เพื่อขอข้อสนับสนุนและคำแนะนำเกี่ยวกับตัวบ่งชี้สมรรถนะ

.....
ครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา ได้สาระสำคัญสำหรับการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา โดยมีรายละเอียดดังนี้

ด้านองค์ประกอบของสมรรถนะครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา ควรแบ่งออกเป็น 3 องค์ประกอบ คือ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจตคติ เนื่องจากครูสอนภาษาจีนนอกจากมีความรู้และทักษะ ความสามารถ ยังต้องมีเจตคติที่ดี เนื่องจากภาษาจีนเป็นหนึ่งในภาษาที่เรียนรู้ยาก การที่ครูสอนภาษาจีนมีเจตคติที่ดีทั้งต่อตนเอง และผู้เรียนแล้ว ยังต้องสามารถสร้างเจตคติที่ดีเกี่ยวกับการเรียนภาษาจีนให้กับผู้เรียน เพื่อให้การจัดการเรียนรู้ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและตรงตามจุดประสงค์

สำหรับด้านตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา มี 12 ตัวบ่งชี้ มีรายละเอียดโดยแบ่งเป็น 3 องค์ประกอบ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 ด้านความรู้ ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับภาษา ความรู้ทางวัฒนธรรม ความรู้วิชาการ และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ จากเดิมมีเพียง 3 ตัวบ่งชี้ ความรู้เกี่ยวกับภาษา ความรู้วิชาการ และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยแยกความรู้ทางวัฒนธรรมออกจากความรู้เกี่ยวกับภาษา เนื่องจากความรู้เกี่ยวกับภาษา คือความรู้ในระบบของภาษา สำหรับการใช้ภาษาจีนในการสื่อสารได้อย่างเป็นธรรมชาติใกล้เคียงกับเจ้าของภาษานั้น จำเป็นต้องคำนึงถึงการใช้ภาษาได้เหมาะสมกับกาลเทศะ โอกาส และบุคคล จึงควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับความรู้ทางวัฒนธรรมด้วย

องค์ประกอบที่ 2 ด้านทักษะ ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ความสามารถในการใช้ภาษา เทคนิคและวิธีการสอน การวัดและประเมินผล และการใช้สื่อเทคโนโลยี เนื่องจากสื่อเทคโนโลยีเป็นสิ่งที่ผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้ง่ายและมีความทันสมัย ถึงแม้การใช้สื่อเทคโนโลยีนี้อาจมีข้อจำกัดสำหรับบางบริบทของสถานศึกษา แต่หัวใจหลัก คือ ครูต้องขวนขวายหาความรู้และหาสิ่งใหม่มาใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างเต็มกำลังความสามารถ

องค์ประกอบที่ 3 ด้านเจตคติ ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ศรัทธาในวิชาชีพ ความใฝ่รู้ ความเอาใจใส่ และการปรับตัว เนื่องจากในปัจจุบันบทบาทหน้าที่ของครูไม่ได้มีเพียงแค่การสอนในชั้นเรียน ครูต้องคำนึงถึงความสำคัญของผู้เรียนและการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนมากกว่าภาระงานอื่นๆ ซึ่งครูต้องมีจิตวิญญาณความเป็นครู มีความมุ่งมั่น พุเมเท เสียสละ นอกจากนี้ครูต้องสามารถปรับตัวและพร้อมรับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้เหมาะสมและเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

4) นำข้อสนับสนุนและคำแนะนำที่ได้มาปรับปรุงและพัฒนากรอบแนวคิดในการวิจัย

ระยะที่ 2 การศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ โดยมีรายละเอียดขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

1) กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย โดยประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

2) กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง (Second Order Confirmatory Factor Analysis) การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมลิสเรล ขนาดของกลุ่มตัวอย่างต้องมีขนาดใหญ่ ซึ่งซาริสและสตรองค์ฮอร์สท (Sarlis and Stronkhorst, 1984, อ้างถึงใน นงลักษณ์

.....
วิรัชชัย Wiratchai, 1999: 54) กำหนดว่า ควรใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับหรือมากกว่า 100 นอกจากนี้ ลินเดอร์แมน มีเรนดา และโกลด์ (Lindeman, Merenda and Gold, 1980: 163 อ้างถึงใน นงลักษณ์ วิรัชชัย Wiratchai, 1999: 54) ให้กฎการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างไว้ว่า อัตราส่วนระหว่างหน่วยตัวอย่างและจำนวนพารามิเตอร์หรือตัวแปรควรจะเป็น 20 ต่อ 1 สำหรับการวิจัยนี้มี 3 องค์ประกอบ และ 12 ตัวแปร เมื่อใช้สูตรของลินเดอร์แมน มีเรนดา และโกลด์ ในการหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จะได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 240 หน่วย ทั้งนี้อัตราการตอบกลับของแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย โดยเฉลี่ยมีค่าประมาณร้อยละ 80 ตามเกณฑ์ของนงลักษณ์ วิรัชชัย (Wiratchai, 1999) ผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างเป็น 300 หน่วย โดยเก็บข้อมูลจากครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

3) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในครั้งนี้ คือ ครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 240 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) โดยขั้นที่ 1 สุ่มภูมิภาคจากภูมิภาคในประเทศไทย (ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก ภาคกลาง ภาคตะวันออก และภาคใต้) มา 2 ภาค โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากการสุ่มได้ 2 ภาค คือ ภาคกลางและภาคตะวันออก ขั้นที่ 2 สุ่มจังหวัดในแต่ละภูมิภาค โดยใช้การสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ภูมิภาคละ 5 จังหวัด รวมจำนวน 10 จังหวัด ขั้นที่ 3 สุ่มครูในแต่ละจังหวัดโดยการสุ่มอย่างง่าย จังหวัดละ 30 คน รวมจำนวน 300 คน 4) การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามสมรรถนะครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด และประสบการณ์ด้านการสอนภาษาจีน และตอนที่ 2 แบบสอบถามระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ มีข้อคำถามจำนวน 72 ข้อ โดยมีองค์ประกอบที่ 1 ด้านความรู้ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับภาษา ความรู้ทางวัฒนธรรม ความรู้วิชาการ และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ องค์ประกอบที่ 2 ด้านทักษะ ได้แก่ ความสามารถในการใช้ภาษา เทคนิคและวิธีการสอน การวัดและประเมินผล และการใช้สื่อเทคโนโลยี และองค์ประกอบที่ 3 ด้านเจตคติ ได้แก่ ศรัทธาในวิชาชีพ ความใฝ่รู้ ความเอาใจใส่ และการปรับตัว นำแบบสอบถามเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และมีผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามในด้านความตรงเชิงเนื้อหา มีค่าระหว่าง 0.67 - 1.00 โดยมีเกณฑ์ที่ใช้ในการตรวจสอบค่าดัชนี IOC ที่คำนวณได้ต้องมากกว่า .70 ตามเกณฑ์ของ ศิริชัย กาญจนวาสิ (Kanchanawasi, 2013) จึงจะถือว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องและเหมาะสมที่จะใช้วัดตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

5) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาความเที่ยง (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach's alpha Coefficient) มีผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาคของแบบสอบถาม พบว่า มีค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ 0.98

6) นำแบบสอบถามไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling)

.....
การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยทำการรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ผ่านระบบออนไลน์ เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว นำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบความถูกต้องเรียบร้อยของข้อมูล จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดไปลงรหัสเพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไปการเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล ได้กำหนดแนวทางการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ไว้ดังนี้

1) วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยใช้สถิติบรรยายด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อให้ทราบถึงลักษณะและการแจกแจงของตัวแปรที่ใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย ค่าความเบ้ ค่าความโด่ง ค่าสูงสุด และค่าต่ำสุด

2) การวิเคราะห์เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัย คือ การวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้วยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) และการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของตัวบ่งชี้ ใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis : CFA) และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง (Second Order Confirmatory Factor Analysis) ด้วยโปรแกรมลิซเรล

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา

1) ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา โดยพิจารณาองค์ประกอบหลัก 3 องค์ประกอบ และคัดเลือกตัวบ่งชี้ที่มีจำนวน 5 ความถี่ขึ้นไป โดยได้ตัวบ่งชี้ทั้งหมด 12 ตัวบ่งชี้ เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดเบื้องต้นในการวิจัย

2) การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การเรียนการสอนวิชาภาษาจีนในประเทศไทยเป็นไปอย่างแพร่หลาย เห็นได้จากการที่โรงเรียนต่างบรรจุวิชาภาษาจีนเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรโรงเรียน โดยการจัดการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษา มีการจัดการเรียนการสอนหลายรูปแบบตามบริบทของโรงเรียน แต่ยังพบปัญหาเรื่องของคุณภาพของผู้เรียนที่ไม่เป็นไปตามจุดประสงค์ ดังนั้นจึงต้องศึกษาคุณภาพของครูสอนภาษาจีน ในปัจจุบันมีทั้งกลุ่มครูสอนภาษาจีนชาวไทยและกลุ่มครูสอนภาษาจีนชาวจีน ในที่นี้กล่าวถึงครูสอนภาษาจีนชาวไทยที่สอนในระดับมัธยมศึกษา

สำหรับสมรรถนะครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา สามารถแบ่งออกเป็น 3 องค์ประกอบ คือ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจตคติ กล่าวคือ ครูสอนภาษาจีนต้องมีความรู้ที่หลากหลายและมากพอในการถ่ายทอดความรู้ มีทักษะที่ดีในการจัดการเรียนให้ผู้เรียนได้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพและตรงตามจุดประสงค์ หากครูสอนภาษาจีนมีแค่ความรู้และมีทักษะที่ดี ยังเป็นได้เพียงผู้ที่สอนได้ การเป็นครูจำเป็นต้องมีเจตคติที่ดีทั้งต่อตนเองและต่อผู้เรียนด้วย โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจตคติ ดังนี้

ด้านความรู้ของครูสอนภาษาจีน ครูควรมีทั้งความรู้ในเนื้อหาภาษาจีนสำหรับการถ่ายทอดความรู้ไปยังผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาจีนสื่อสารได้อย่างเป็นธรรมชาติใกล้เคียงกับเจ้าของภาษาและผู้เรียนสามารถ

.....
ใช้ภาษาได้เหมาะสมกับกาลเทศะ โอกาส และบุคคล ดังนั้น ครูต้องมีความรู้เกี่ยวกับภาษาจีนที่แม่นยำ พื้นฐาน การออกเสียงที่ชัดเจน การเขียนตัวอักษรจีนที่ถูกต้อง มีคลังคำศัพท์ที่มากพอ เข้าใจโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาจีน มีกลวิธีในการสื่อสาร ครูจึงควรรู้เกี่ยวกับภาษาจีนเฉพาะทาง เนื่องจากปัจจุบันภาษาจีนในระดับอุดมศึกษา มีหลากหลายสาขาวิชา เช่น ภาษาจีนธุรกิจ การแพทย์แผนจีน เป็นต้น เพื่อเป็นพื้นฐานให้นักเรียนต่อยอดภาษาจีน ในระดับที่สูงขึ้น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

“ครูสอนภาษาจีนชาวไทย ย่อมมีความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดได้ดีกว่าชาวจีน แต่ความรู้ของครู สอนภาษาจีนชาวไทยอาจยังเพียงพอต่อการให้ความรู้ภาษาจีนกับผู้เรียน ครูจึงจำเป็นต้องมีความรู้ทั้งเรื่องของ ภาษาและวัฒนธรรมของภาษานั้น ๆ ด้วย” (ผู้ให้สัมภาษณ์)

สำหรับการเรียนการสอนภาษาจีน ไม่เพียงแต่ใช้ภาษาจีนในการโต้ตอบสื่อสาร หากยังต้องมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมของภาษานั้นๆ ด้วย จึงจะถือว่าสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ครูจึงควร มีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม โดยแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะคือ ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษาและความรู้เกี่ยวกับ วัฒนธรรมจีน โดยครูควรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมเหล่านี้ เพื่อให้ผู้เรียนได้รู้และสามารถเปรียบเทียบ ความเหมือนและความต่างของวัฒนธรรมไทย-จีน ตลอดจนผู้เรียนสามารถใช้ภาษาจีนได้อย่างเหมาะสมตาม มารยาทสังคม ครูควรมีความรู้ทางวิชาการที่จำเป็นสำหรับครู ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยา การพัฒนาหลักสูตร การวัดและประเมินผล การวิจัยในชั้นเรียน การผลิตสื่อและนวัตกรรม นอกจากนี้ ครูต้องมีความคิดเชิงสร้างสรรค์ มีความรู้เท่าทันปัจจุบันและมีการนำความแปลกใหม่และความน่าสนใจเข้าสู่กระบวนการจัดการเรียนรู้ ทั้งยัง สามารถผลิต ปรับปรุง ตลอดจนนำสิ่งรอบตัวสร้างสรรค์สื่อและนวัตกรรมได้เหมาะสมและสอดคล้องกับการจัด การเรียนรู้ และผู้เรียน เพื่อกระตุ้นและสร้างความสนใจให้กับผู้เรียน และช่วยผลักดันให้ผู้เรียนเกิดความคิด สร้างสรรค์ ริเริ่มสร้างสิ่งใหม่ๆ เกี่ยวกับภาษาจีน

สำหรับด้านทักษะ ครูสอนภาษาจีนควรใช้ภาษาจีนสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่วและเป็นธรรมชาติ รวมทั้งมี ความมั่นใจในการใช้ภาษาจีน ตลอดจนใช้ภาษาจีนกับผู้เรียนจนเกิดความเคยชินในการใช้ภาษาจีนในการสื่อสาร โดยครูควรใช้ภาษาที่สื่อความหมายได้ชัดเจนและเหมาะสมกับผู้เรียน ครูสอนภาษาจีนนอกจากมีความรู้ในเนื้อหาที่ สอนแล้ว ครูต้องมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอน สามารถถ่ายทอดความรู้ได้เป็นอย่างดี

“ครูควรคำนึงถึงความพร้อมและขีดความสามารถของผู้เรียน” (ผู้ให้สัมภาษณ์)

ครูควรมีการกำหนดแนวทางการจัดการเรียนการสอนล่วงหน้า มีการวิเคราะห์ผู้เรียนรายบุคคล เพื่อให้ สามารถจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายได้เหมาะสมกับผู้เรียนและบริบทของสถานศึกษา โดยมีกลยุทธ์และเทคนิคใน การจัดการเรียนรู้ มีการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนที่จูงใจให้ผู้เรียนใช้ภาษาจีน โดยการใช้สื่อการสอนที่ หลากหลายอย่างเหมาะสม สื่อเทคโนโลยีเป็นสื่อการสอนที่ผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้ง่ายและมีความทันสมัย ทั้งนี้ ครูจึงควรเลือกใช้สื่อภาษาจีนที่น่าเชื่อถือและง่ายต่อการเข้าใจของผู้เรียนและนำมาปรับใช้ในการจัดการเรียนรู้ใน เนื้อหาที่ยากหรือซับซ้อน การใช้สื่อเทคโนโลยีนี้อาจมีข้อจำกัดกับบางบริบท แต่หัวใจหลักคือ ครูต้องขวนขวายหา ความรู้และหาสิ่งใหม่มาใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างเต็มกำลังความสามารถ นอกจากนี้ ครูควรมี การวัดและประเมินผลที่ตรงจุดประสงค์ มีวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนที่หลากหลายสอดคล้อง กับการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง นอกจากนี้ ครูควรมีการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ของตนเอง และนำมา

.....
วิเคราะห์หาจุดบกพร่อง พร้อมพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของตนเองให้ดีขึ้น โดยใช้กระบวนการวิจัยนำมาแก้ไข ปัญหาที่ได้จากการจัดการเรียนรู้ของตนเองหรือปัญหาจากผู้เรียน เพื่อแก้ไขและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มี ประสิทธิภาพ

สุดท้ายด้านเจตคติ การมีเพียงความรู้ความสามารถยังไม่เพียงพอต่อความเป็นครู เพราะครูคือแบบอย่าง ของผู้เรียน ครูควรมีเจตคติที่ดี มีศรัทธาในวิชาชีพของตนเอง จรรยาบรรณในวิชาชีพ รวมทั้งเห็นคุณค่าของ การดำรงและปกป้องวิชาชีพ สามารถดำรงตนและรักษาคุณงามความดีในการเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับผู้เรียนได้

“ครูคือต้นแบบ ถ้าเราอยากให้ผู้เรียนเป็นแบบใด เราจะต้องปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดี ดังคำที่ว่า ตัวอย่างที่ดี มีค่ามากกว่าคำสอน นั่นเอง” (ผู้ให้สัมภาษณ์)

นอกจากนี้ ครูควรรู้จักวางตัวเป็นกลาง มีความยุติธรรม ไม่มีความโอนเอียงในเรื่องใดๆ และไม่ควรวีด ตัวเองเป็นศูนย์กลาง หากยังควรมีความยืดหยุ่นผ่อนปรน สามารถปรับตัวและพร้อมรับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ให้เหมาะสมและเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ครูควรมีความใฝ่รู้และพร้อมจะค้นคว้าหาความรู้ และ สามารถสร้างความรู้ใหม่ๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในชั้นเรียน และควรมีการทบทวนตนเองและค้นคว้าเพิ่มเติมใน เรื่องที่ตนเองไม่เข้าใจด้วย

“ครูต้องเป็นผู้มีความรอบรู้ เพราะครูคือผู้ที่อบรมสั่งสอนผู้เรียน” (ผู้ให้สัมภาษณ์)

ครูจึงควรมีแนวทางในการพัฒนาตนเองและพัฒนาวิชาชีพที่ชัดเจน อาจเป็นการเข้าร่วมอบรม สัมมนา และศึกษาดูงานเกี่ยวกับภาษาจีนเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ และเจตคติของครูสอนภาษาจีนต่อไป

“ครูควรวางภาระหน้าที่อื่น ๆ และหันกลับมาสนใจหน้าที่หลักของครู นั่นคือ การสอนนักเรียน” (ผู้สัมภาษณ์)

ในปัจจุบันบทบาทหน้าที่ของครูไม่ได้มีเพียงแค่การสอน หากยังมีภาระงานอื่นที่อยู่ในความรับผิดชอบของ ครู ดังนั้น ครูควรคำนึงถึงความสำคัญของผู้เรียนและการจัดการเรียนการสอนเป็นสำคัญ มีความมุ่งมั่น พยายาม เสียสละ โดยปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถ แม้เป็นเวลานานนอกเหนือเวลางานปกติ โดยมิได้มุ่งหวังผลประโยชน์ หรือค่าตอบแทน

แนวคิดในการพัฒนาและส่งเสริมด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจตคติของครูสอนภาษาจีนในประเทศไทย มองว่าควรมีการจัดทดสอบวัดระดับความรู้ครูสอนภาษาจีน ตลอดจนส่งเสริมและจัดฝึกอบรมครูสอน ภาษาจีนให้มีความรู้ ทักษะ และเจตคติในเรื่องที่สำคัญที่สามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน ตลอดจน เปิดโอกาสให้ครูสอนภาษาจีนมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในกลุ่มครูผู้สอนภาษาจีน เป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จาก ประสบการณ์ตรง เพื่อใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตอนที่ 2 เพื่อตรวจสอบโมเดลสมรรถนะครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา

1) ผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลการวัดที่ใช้ในการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาจีนระดับ มัธยมศึกษา พบว่า ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของตัวแปรโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) มีตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาทั้งหมด 12 ตัวบ่งชี้ มีค่าตั้งแต่ .296 ถึง .874 โดยตัวบ่งชี้ที่มีความสัมพันธ์กันต่ำสุด คือ ความรู้เกี่ยวกับภาษา (LK) กับศรัทธาในวิชาชีพ (FP) ตัวบ่งชี้ที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุด คือ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (CT) กับเทคนิคและวิธีการสอน (TTM) และ

.....
มีค่า Kaiser-Meyer Olkin Measure of Sampling Adequacy (KMO) เท่ากับ .943 หมายถึง ข้อมูลชุดนี้เหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบดีมาก และค่า Bartlett's test of Sphericity มีค่าเท่ากับ 3034.181 ($p=.000$) ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าตัวแปรต่างมีความสัมพันธ์กันนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้

2) ผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลการวัดที่ใช้ในการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 3 องค์ประกอบ และตัวบ่งชี้รวมทั้งหมด 12 ตัวบ่งชี้ ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดสมรรถนะครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ		t	R ²	สปส.คะแนน องค์ประกอบ
	b(SE)	β			
ตัวบ่งชี้					
องค์ประกอบด้านความรู้ (KN)					
ความรู้เกี่ยวกับภาษา (LK)	.59	.80		.65	.01
ความรู้ทางวัฒนธรรม (CK)	.65(.03)	.82	20.14	.68	.05
ความรู้ทางวิชาการ (AK)	.62(.04)	.89	17.19	.80	.15
ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (CT)	.61(.04)	.91	16.47	.84	.16
องค์ประกอบด้านทักษะ (SK)					
ความสามารถการใช้ภาษา (AUL)	.71	.99		.98	.98
เทคนิคและวิธีการสอน (TTM)	.64(.02)	.98	26.45	.90	.97
การวัดและประเมินผล (MA)	.66(.03)	.94	20.88	.88	.55
การใช้สื่อและเทคโนโลยี (UMT)	.55(.03)	.82	17.05	.67	.19
องค์ประกอบด้านเจตคติ (AT)					
ศรัทธาในวิชาชีพ (FP)	.37	.77		.60	.34
ความใฝ่รู้ (CR)	.52(.03)	.88	15.17	.78	.46
ความเอาใจใส่ (ATT)	.46(.03)	.88	15.07	.77	.59
การปรับตัว (AJ)	.45(.03)	.82	13.78	.67	.37
องค์ประกอบ					
ด้านความรู้ (KN)	.95(.07)	.95	14.27	.91	
ด้านทักษะ (SK)	.99(.05)	.99	20.36	.99	
ด้านเจตคติ (AT)	.74(.07)	.74	10.68	.55	

chi-square = 43.72; df = 33; $p = .10046$; RMSEA = .037; RMR = .010; GFI = .97 ; AGFI = .93

.....
จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองตามโมเดลการวัดที่ใช้ในการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาประกอบด้วย 3 องค์ประกอบหลัก 12 ตัวบ่งชี้ พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดี พิจารณาได้จากค่าไค-สแควร์ เท่ากับ 43.72 ซึ่งค่าไค-สแควร์แตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .10 ที่องศาอิสระ 33 ($\chi^2 = 43.72$, $df = 33$; $p = .10$) ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 1.33 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 3 แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

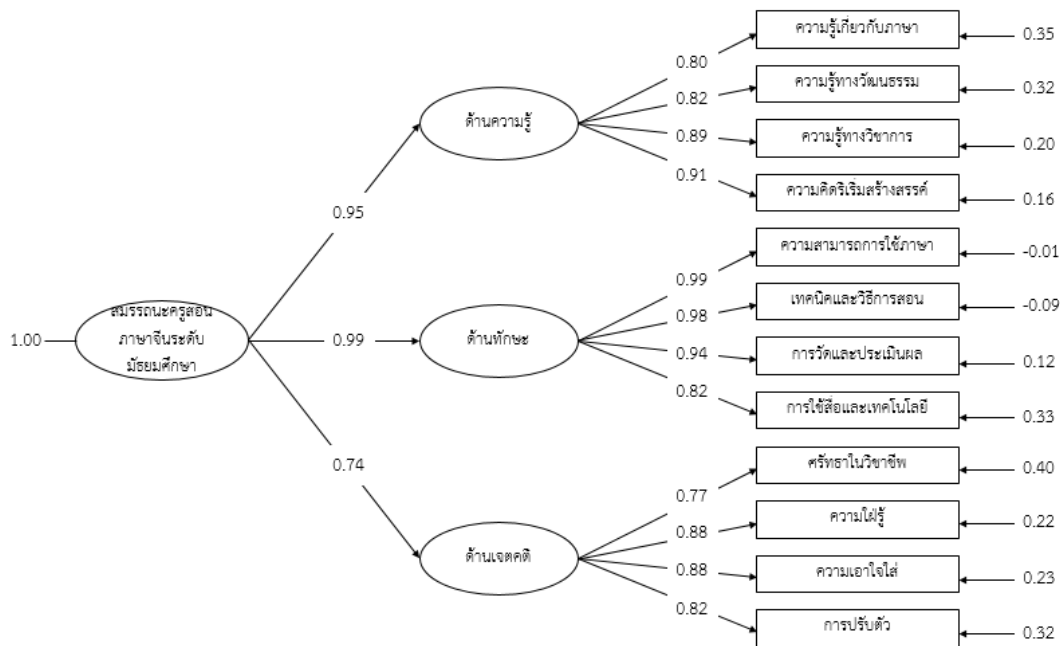
เมื่อพิจารณาดัชนีวัดความสอดคล้องในรูปความคลาดเคลื่อน ได้แก่ ค่ารากกำลังสองของ ค่าเฉลี่ยของส่วนที่เหลือ (RMR) มีค่าเท่ากับ .010 และค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณค่า (RMSEA) มีค่าเท่ากับ .037 ซึ่งเป็นค่าที่ยอมรับได้เพราะมีค่าน้อยกว่า .05 ส่วนค่าดัชนีวัดความสอดคล้องเชิงสมบูรณ์ ได้แก่ ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) มีค่าเท่ากับ .97 และค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่าเท่ากับ .93 ซึ่งเป็นค่าที่ยอมรับได้ เพราะมีค่ามากกว่า .90 ขึ้นไป ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องที่กล่าวมาเป็นไปตามเกณฑ์ แสดงว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองเมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้ พบว่า ค่า น้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ทุกตัวมีค่าเป็นบวกมีขนาดตั้งแต่ .77 ถึง .99 และภายในแต่ละ องค์ประกอบมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบค่อนข้างใกล้เคียงกัน โดยองค์ประกอบด้านความรู้ (KN) พบว่า ตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (CT) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .91 รองลงมา คือ ความรู้ทางวิชาการ (AK) ความรู้ทางวัฒนธรรม (CK) และความรู้เกี่ยวกับภาษา (LK) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .89, .82, .80 ตามลำดับ

ส่วนองค์ประกอบด้านทักษะ (SK) พบว่า ตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ ความสามารถในการใช้ภาษา (AUL) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .99 รองลงมา คือ เทคนิคและวิธีการสอน (TTM) การวัดและประเมินผล (MA) การใช้สื่อและเทคโนโลยี (UMT) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .98, .94, .82 ตามลำดับ

สุดท้ายองค์ประกอบด้านเจตคติ (AT) พบว่า ตัวบ่งชี้ความเอาใจใส่ (ATT) และความใฝ่รู้ (CR) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุดเท่ากัน .88 รองลงมา คือ การปรับตัว (AJ) และศรัทธาในวิชาชีพ (FP) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .82, .77 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองเมื่อพิจารณาแต่ละตัวแปรแฝงพบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรแฝงทุกตัวมีค่าเป็นบวก โดยองค์ประกอบด้านทักษะ (SK) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุดเท่ากับ .99 รองลงมา คือ องค์ประกอบด้านความรู้ (KN) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .95 และองค์ประกอบด้านเจตคติ (AT) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบน้อยที่สุดเท่ากับ .74 ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 ผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลการวัดสมรรถนะครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา จากการศึกษาวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า สมรรถนะครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา มีองค์ประกอบหลัก 3 องค์ประกอบ และตัวบ่งชี้ทั้งหมด 12 ตัวบ่งชี้ คือ องค์ประกอบที่ 1 ด้านความรู้ ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับภาษา ความรู้ทางวัฒนธรรม ความรู้ทางวิชาการ และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ องค์ประกอบที่ 2 ด้านทักษะ ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ความสามารถในการใช้ภาษา เทคนิคและวิธีการสอน การวัดและประเมินผล และการใช้สื่อและเทคโนโลยี และองค์ประกอบที่ 3 ด้านเจตคติ ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ศรัทธาในวิชาชีพ ความไม่รู้ ความเอาใจใส่ และการปรับตัว

2. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองตามโมเดลการวัดที่ใช้ในการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา ซึ่งประกอบด้วย 3 องค์ประกอบหลัก 12 ตัวบ่งชี้ พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดี พิจารณาได้จากค่าไค-สแควร์ เท่ากับ 43.72 ซึ่งค่าไค-สแควร์แตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .10 ที่องศาอิสระ 33 ($\chi^2 = 43.72$, $df = 33$; $p = .10$) ค่าไค-สแควร์สัมพันธ์ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 1.33 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 3 แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

เมื่อพิจารณาดัชนีวัดความสอดคล้องในรูปความคลาดเคลื่อน ได้แก่ ค่ารากกำลังสองของ ค่าเฉลี่ยของส่วนที่เหลือ (RMR) มีค่าเท่ากับ .010 และค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณค่า (RMSEA) มีค่าเท่ากับ .037 ซึ่งเป็นค่าที่ยอมรับได้เพราะมีค่าน้อยกว่า .05 ส่วนค่าดัชนีวัดความสอดคล้องเชิงสมบูรณ์ ได้แก่ ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) มีค่าเท่ากับ .97 และค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้

.....
แล้ว (AGFI) มีค่าเท่ากับ .93 ซึ่งเป็นค่าที่ยอมรับได้ เพราะมีค่ามากกว่า .90 ขึ้นไป ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องที่กล่าวมาเป็นไปตามเกณฑ์ แสดงว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองเมื่อพิจารณาแต่ละตัวแปรแฝงพบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรแฝงทุกตัวมีค่าเป็นบวก โดยองค์ประกอบด้านทักษะ (SK) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุดเท่ากับ .99 รองลงมา คือ องค์ประกอบด้านความรู้ (KN) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .95 และองค์ประกอบด้านเจตคติ (AT) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบน้อยที่สุดเท่ากับ .74

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองตามโมเดลการวัดที่ใช้ในการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาจีนระดับมัศึกษานั้น หากพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ พบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ที่มีค่ามากที่สุด ได้แก่ ความสามารถในการใช้ภาษา เทคนิคและวิธีการสอน การวัดและประเมินผล และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .99, .98, .94, .91 ตามลำดับ โดยค่าน้ำหนักองค์ประกอบที่มากแสดงถึงความสำคัญของสมรรถนะครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา มีรายละเอียดดังนี้

ความสามารถการใช้ภาษา มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุดเป็นอันดับที่หนึ่ง การเรียนรู้ภาษาเป็นการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารในสถานการณ์จริงได้ เมื่อครูทำหน้าที่เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้เรียน ครูจึงต้องเป็นผู้มีความสามารถทางด้านภาษาและมีทักษะทางภาษาที่ดีสำหรับการสื่อสารและการถ่ายทอดความรู้ การจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนครูต้องมีความมั่นใจในการภาษาจีนในการสื่อสารและใช้ภาษาจีนในการถ่ายทอดความรู้ จนผู้เรียนเกิดความเคยชิน ควรจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการใช้ภาษาจีน ตามที่สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (Bureau of Academic Affairs and Education Standards, 2013) ทั้งนี้ ภาษาจีนที่ใช้ในการสื่อสารกับผู้เรียนต้องเป็นระดับภาษาที่สามารถสื่อสารได้ชัดเจนและง่ายต่อการเข้าใจของผู้เรียน ส่งผลให้ผู้เรียนไม่ต่อต้านกับการเรียนภาษาจีน หากครูใช้ภาษาจีนที่ยากเกินความเข้าใจของผู้เรียน อาจส่งผลให้ผู้เรียนรู้สึกว้าภาษาจีนยากเกินไปและไม่ต้องการที่จะเรียนรู้

เทคนิคและวิธีการสอน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุดเป็นอันดับที่สอง โดยเทคนิคและวิธีการสอนมาจากแนวคิดเกี่ยวกับทักษะศตวรรษที่ 21 ของเด็กไทยของ พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และเพียวาร์ ยินดีสุข (Dachakupt and Yindeesuk, 2015) ครูจึงต้องมีเทคนิคและวิธีการสอนที่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพและมีทักษะที่สามารถดำรงชีวิตในปัจจุบัน ครูต้องมีการกำหนดแนวทางการจัดการเรียนรู้ล่วงหน้า เป็นการวางแผนเพื่อให้สามารถจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เหมาะสมกับผู้เรียนและบริบทของสถานศึกษา นอกจากนี้ครูมีวิธีการจัดการเรียนรู้ที่น่าสนใจ โดยเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม เช่น กิจกรรมการเรียนรู้ Active Learning การจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning) สำหรับการสอนจำเป็นต้องเน้นการจัดการเรียนรู้เพื่อการสื่อสาร การจัดกิจกรรมที่เน้นการใช้ทักษะทางภาษา ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาจีนเป็นเรื่องสำคัญ ครูต้องมีมีกลยุทธ์ในการจัดการเรียนรู้ เช่น การเลือกเครื่องมือ วิธีการที่เหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน ตลอดจนนำประเด็นหรือเกร็ดความรู้ที่น่าสนใจเข้ามาสอดแทรกกับเนื้อหาที่เรียนได้อย่างเหมาะสม

.....
การบริหารจัดการชั้นเรียนของครูเป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้การจัดการเรียนรู้นั้นเป็นไปอย่างราบรื่นและนักเรียนเกิดพฤติกรรมตามจุดประสงค์กำหนดไว้ในหลักสูตรสอดคล้องกับพรณี ชูทัย (Choothai, 1979) กล่าวถึงบรรยากาศในชั้นเรียนที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการสอน ได้แก่ บรรยากาศที่ท้าทาย (Challenge) บรรยากาศที่มีอิสระ (Freedom) บรรยากาศที่มีการยอมรับนับถือ (Respect) บรรยากาศที่มีความอบอุ่น (Warmth) บรรยากาศแห่งการควบคุม (Control) บรรยากาศแห่งความสำเร็จ (Success)

การวัดและประเมินผล มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุดเป็นอันดับที่สาม เป็นการประเมินความรู้และความสามารถหรือประสิทธิภาพในการใช้ภาษา เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะทางภาษา ซึ่งการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ทางภาษาจากการจัดการเรียนการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ครูต้องนำความรู้จากกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาและกระบวนการต่างๆ มาผนวกเข้ากับความรู้ที่เกิดขึ้นภายในตนเองและสามารถใช้ภาษาตามสถานการณ์ต่างๆ ได้จริง มีสอดคล้องกับเครือวัลย์ จตุพรพูนทรัพย์ (Jatupornpoonsub, 2018) ครูจึงควรมีวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนที่หลากหลาย มีความสอดคล้องและครอบคลุมตรงตามจุดประสงค์และการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ครูควรรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล โดยครูต้องการทำวิเคราะห์ผู้เรียนรายบุคคลก่อนการจัดการเรียนรู้ นอกจากนี้ การวัดและประเมินผลสำหรับผู้เรียนแล้ว ครูมีการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ของตนเองเพื่อเป็นการหาข้อแก้ไขและพัฒนาตนเองในการจัดการเรียนรู้ นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่าค่าเฉลี่ยของการใช้สื่อและเทคโนโลยี มีค่าน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับตัวแปรอื่นที่อยู่ในองค์ประกอบเดียวกัน แสดงให้เห็นว่า ครูยังขาดการใช้สื่อเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน

ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุดเป็นอันดับที่สี่ โดยครูในยุคการศึกษา 4.0 นี้ นอกจากสามารถจัดการเรียนรู้ได้จะต้องมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และมีความทันสมัย กล่าวคือ ครูต้องมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาที่แปลกใหม่และน่าสนใจให้กับผู้เรียน สร้างสรรค์สื่อและนวัตกรรมที่เหมาะสมและสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้และนักเรียน หรือการนำวัสดุที่ใกล้ตัวมาพัฒนาเป็นสื่อการเรียนรู้ใหม่ ๆ ครูต้องมีแนวทางในการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ ริเริ่มสร้างสิ่งใหม่ๆ เกี่ยวกับภาษาจีน นอกจากนี้ ครูต้องติดตามเหตุการณ์ให้เป็นปัจจุบัน สอดคล้องกับงานวิจัยของสิงหเดชาสิต (Singhadechasit, 2016) ที่พบว่า ครูจำเป็นต้องมีความรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เมื่อครูมีความรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง ครูจะสามารถริเริ่มสร้างสิ่งใหม่ๆ ตลอดจนพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนให้มีความทันสมัยและสร้างสรรค์ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

สถานศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำสมรรถนะครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาประกอบด้วยด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจตคติ เพื่อเป็นแนวทางในการยกระดับคุณภาพและพัฒนาสมรรถนะครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาต่อไป

.....
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาสมรรถนะครูสอนภาษาจีน ที่ทำการสอนในระดับการศึกษาอื่นๆ
2. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูสอนภาษาจีนเพิ่มเติม

References

- Bureau of Academic Affairs and Education Standards. (2013). **Indicators and Learning Chinese**. Bangkok: Office of the Welfare Promotion Commission for Teachers and Education Personnel. (in Thai)
- Choothai, P. (1979). **Educational Psychology**. Bangkok: Worawut Printing. (in Thai)
- Dachakupt, P. and Yindeesuk, P. (2015). **Learning Management in The 21st Century**. (2nd edition). Bangkok: University of Chulalongkorn. (in Thai)
- Dachakupt, P. and Yindeesuk, P. (2015). **Quality Management in The 21st Century**. (2nd edition). Bangkok: University of Chulalongkorn. (in Thai)
- Jatupornpulsab, K. (2018). **English Teachers Knowledge in The 21st Century**. (1st edition). Nakhon Pathom: Smile Printing and Graphic Design.
- Kanchanawasi, S. (2013). **Classical Test Theory**. (7th edition). Bangkok: University of Chulalongkorn. (in Thai)
- Office of the Basic Education Commission. (2010). **An Evaluation of the Teacher Competency**. Bangkok: Office of the Basic Education Commission. (in Thai)
- Office of the Education Council. (2018). **The Development of Teachers Competency for Thailand 4.0**. (1st edition). Bangkok: Office of the Education Council. (in Thai)
- Siribanpitak, P. (2018). **The Transition of Teachers Competency in Thailand**. (1st edition). Bangkok: Office of the Education Council. (in Thai)
- Sinlarat, P. and Meesan, N. (2017). **Education and The Professional Development of Teachers**. (1st edition). Bangkok: University of Chulalongkorn. (in Thai)
- Singhadechasisit, S. (2016). **Development of Professional Teacher Indicators**. Master of Education Thesis Program in Educational Statistics Graduate School Chulalongkorn University. (in Thai)
- Wiratchai, N. (1999). **Lisrel Model**. (3rd edition). Bangkok: University of Chulalongkorn. (in Thai)